Cartes

ICV s´equivoca
amb el PRUG
del Cap de Creus
Joan Ball-llosera Llagostera.
President de la Plataforma Defensem
Catalunya.
La Consellera Comarcal del Alt Empordà per ICV-EUiA va aprofitar l´ultim ple per renyar el Consell Comarcal per haver presentat al·legacions al PRUG del Cap de Creus, atès que, segons la Consellera d´ICV, aquest Consell Comarcal hauria de vetllar per garantir l´objecte de la Llei. Ens preguntem quin és l´objecte de la Llei? Protegir la Natura pel benestar de les persones? Si es així, la queixa de la Consellera està de més, atès que el projecte de PRUG del Cap de Creus perdia de vista les persones i el seu desenvolupament socioeconòmic, és a dir, el seu benestar. Les al·legacions del Consell Comarcal estan plenament justificades i responen tant al sentit comú com al sentiment majoritari del poble envers la protecció de la Natura.
Una vegada més ICV s´oblida que la Natura la protegim entre tots perquè la necessitem per viure i per viure millor, que les Lleis de protecció de la Natura no es fan per crear santuaris, sinó per protegir la Natura en benefici de les persones, que abans de les Lleis existia i existeix una cultura del territori que ha estat capaç de deixar-nos aquesta natura tan esplèndida que ara tenim, que els dogmatismes envers la natura mai s´han de posar per da vant de les persones, atès que l´objectiu de les Lleis de protecció de la Natura és finalista, tenen com a objectiu millorar la qualitat de vida de les persones, especialment les del territori.
D´altra banda, comparar les illes Medes amb el cap de Creus demostra desconèixer la realitat diferencial existent entre els dos espais.
El Consell Comarcal ha fet molt bé presentant al·legacions i encara s´ha quedat curt, davant d´aquest Projecte de Pla d´Usos del Cap de Creus que si no s´esmena porta directament a l´asfíxia socioeconòmica del territori.

La pobresa
Paquita Xarles Arnau. girona.
Aquest mes de febrer hem celebrat el dia de Mans Unides. Dins les nostres possibilitats hem col·laborat. Tornem a recordar que hi ha gent necessitada, que la riquesa està mal repartida i que es cometen injustícies. No tothom qui és pobre ho és perquè no vol treballar com els acusen massa sovint. La pobresa té moltes cares i pot venir per diferents camins. Per què al continent africà la gent és tan pobra quan és potser el més ric del món? Qui s´aprofita de les seves riqueses? No el que més treballa. Per què els governs de la resta del món no paren la sortida dels seus minerals i els seus tresors pagats a preus de parracs i els venen a països rics a preu d´or? No tenen prou poder o és que ells el que paren és la mà? Això és una injustícia que clama al cel. I les màfies? Tots sabem a què es dediquen, qui les manté i perquè les toleren. Als ciutadans ens falta educació social i humana, no sabem denunciar amb valentia. Ja des de petits hauríem de tenir clar que tothom té dret a tenir un plat a taula. Ens acontentem donant unes monedes a Mans Unides i a Missions i ens quedem tan amples, potser hem après massa a passejar amb una guardiola a la mà i hem oblidat i oblidem que els diners no ho solucionen, que hi ha altres pobreses que convindria eradicar.

Som catalans?
Jordina Dilmer Perujo. Cassà de la Selva.
Tots sabem que en un país o en una comunitat sempre hi ha unes tradicions culturals que marquen la gent que viu en aquell indret. Però, a Catalunya, actualment podem veure que hi ha algunes tradicions que queden en un segon pla davant els esports com el futbol, el bàsquet... Tot i que sovint això està condicionat pels diversos canvis socials.
Primerament, opino que si Catalunya té unes tradicions culturals les ha de mantenir. No cal que tothom segueixi tots els aspectes de la tradició catalana, però no s´haurien d´arraconar perquè d´aquesta manera es perdran. Per exemple, crec que la dansa tradicional catalana és un bon referent cultural per als catalans, els esbarts i les colles sardanistes s´haurien de potenciar molt més; no pot ser que hi hagi joves catalans que no sàpiguen què és un esbart ni que no hagin ballat mai cap dansa tradicional.
En segon lloc, penso que totes les tradicions de l´àmbit cultural s´han de conservar i ensenyar, ja sigui a les escoles o a les entitats del poble. Si som realment catalans hem de saber les tradicions de Catalunya. No es pot tolerar que un català no hagui après mai a ballar sardanes o no hagi format mai part d´una colla castellera. Catalunya disposa de moltes tradicions i les hem de mantenir, així al mateix temps enfortim la cultura catalana. Per tant, si volem ser catalans de veritat i volem mantenir la distinció de la nostra terra hem de fomen tar la cultura catalana i ensenyar-la als joves i nens perquè han de saber que aquest és el nostre tresor!

Per què no una Catalunya independent?
Mariona Codina Panedas.
campllong.
Cada vegada és més la gent que vol una Catalunya independent, és un sentiment que cada dia creix paral·lelament amb un munt de preguntes que tots ens fem. Per què no es deixa? Quin és el problema? La relació entre Catalunya i Espanya és molt tensa, sobre tot entre els partits polítics. El que està passant en aquest moment podríem dir que és una petita guerra per un sentiment que unes persones desitgen, i això és la independència.
Molts diran que la llibertat d´expressió existeix, que vivim en un Estat democràtic, però jo principal ment no ho veig, ja que si realment aquest Estat fos democràtic, ja ens haurien escoltat i fet cas a la primera, no? O cal repetir una i altra vegada el que volem i manifestar-nos perquè ens escoltin? Des del meu punt de vista el que ha passat és que l´Estat, després d´anys i anys, no ha reaccionat i hi ha hagut un fracàs tant econòmic com social. També cal afegir que una de les coses que Catalunya no entén de l´Estat és que Catalunya és la segona comunitat autònoma que dóna més i l´onzena que rep menys, per això no deixen que s´independitzi, ja que és el motor econòmic d´Espanya.
Els catalans volen la independència per una cosa tan senzilla com és tenir el que és seu. I per això volen el dret a decidir. Això podria portar a altres preguntes, com per exemple, tant depenen de nosaltres que no ens deixin decidir?

La interrupció voluntària
de l´embaràs
David Arboix i Arus. Banyoles.
Sovint llegeixo a la premsa –també a la de Girona– aquesta expressió (resumida en les lletres IVE) referint-se a la pràctica de l´avortament. Volia fer notar la falsedat d´aquest terme, ja que no es tracta d´una interrupció ni tampoc d´una pràctica totalment voluntària.
En primer lloc, no s´interromp res, ja que en aquest punt no hi ha volta enrere per al nen que és eliminat. L´avortament suposa la seva mort. Tampoc és un acte de lliure voluntat. Moltes vegades, les dones que avorten

s´hi veuen abocades per pressions de l´entorn, pels consells d´una pràctica mèdica generalment avortera i per la manca de recursos o perspectiva de futur.
Per tant, permeteu-me aclarir aquest punt quan es parla de l´avortament i demanar que es faci amb propietat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/02/11/cartes/709683.html?utm_source=rss